

בש"פ 3681/16 - פלוני נגד מדינת ישראל

בש"פ 3681/16

כבוד השופט נ' הנדל

לפני:

פלוני

העורר:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים בתה"ג
29595-09-15 שניתנה ביום 1.5.2016 על ידי כבוד השופט א' כהן

עו"ד אשר חן

בשם העורר:

עו"ד מתן עקיבא

בשם המשיבה:

החלטה

1. מונח בפניי ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (תה"ג 29595/09/15, כב' השופט א' כהן) בגדרה נדחתה בקשת העורר לעיון חוזר בתנאי מעצרו. ברקע הדברים, עתירה שהתקבלה על ידי בית המשפט המחוזי להכריז על העורר כבר הסגרה לארצות הברית, עליה הוגש ערעור לבית משפט זה שטרם נדון.

2. נגד העורר הוגש בשנת 2014 כתב אישום לבית המשפט העליון של מדינת וושינגטון בארצות הברית, בו הוא הואשם בעבירות של אינוס קטין בדרגה ראשונה והתעללות מינית בקטין בדרגה ראשונה. בעקבות כתב האישום, הורה בית המשפט האמריקאי על מעצרו של העורר. כיון שהעורר שוהה בישראל, ביקשה ממשלת ארצות הברית את הסגרתו, זאת על פי אמנת ההסגרה הקיימת בין שתי המדינות. על פי הנטען בכתב האישום, נפגעת העבירה, היא ביתו של העורר ילידת 1997. כתב האישום מייחס לעורר שני אירועים, אשר אירעו בין מרץ 2004 למרץ 2008.

בבש"פ 8316/15 הוגש בפניי ערר בתיק זה, על החלטת בית המשפט קמא, להורות על מעצרו של העורר עד

לתום ההליכים. הערר התקבל באופן שהתיק הוחזר לבית המשפט המחוזי לשם בחינת חלופות מעצר רלוונטיות, תוך ציון כי הזמנת תסקיר שירות המבחן נתונה לשיקול דעתו של בית המשפט המחוזי. בעקבות החלטה זו, התקיים דיון בבית המשפט המחוזי בו נקבע כי החלופה שהוצעה אינה מתאימה וכי יש להאריך את מעצרו של העורר עד למתן החלטה בהליך (מ"ת 29650-09-15 כב' השופט י' נעם). ערר על החלטה זו נידון על ידי חברי השופט א' שוהם (בש"פ 1363/16). הערר נדחה בנימוק שהנסיבות אינן מתאימות לשחרור העורר בחלופות שהוצעו, תוך הדגשה כי החלטה בתיק העיקרי אמורה להינתן בתוך שבועיים ממועד הדיון.

כאמור, בהחלטה שניתנה בהליך העיקרי, הכריז בית המשפט המחוזי על העותר כבר הסגרה לממשלת ארצות הברית. לאחר החלטה זו, הוגשה בקשה נוספת לעיון חוזר בתנאי מעצרו של העורר ובאפשרות לשחררו לחלופת מעצר. בקשה זו נדחתה על ידי בית המשפט המחוזי, והיא מהווה את מושא הערר שבפניי. על רקע ההחלטות שניתנו בעבר, על ידי ועל ידי כבוד השופט שהם, הגעתי למסקנה שאין מקום להורות על שחרורו של העורר לחלופת מעצר. יצוין כי על-פי דברי הצדדים הערעור על החלטת בית המשפט המחוזי קבוע לדיון בעוד כשבוע. בא כוח המדינה הבהיר כי היה ובית המשפט המחוזי ידחה את הערעור, הזמן הדרוש כדי להוציא לפועל את הליך ההסגרה אינו אמור לחרוג מתקופה של 60 ימים.

3. אכן, זכותו של כל עצור לערור על מעצרו בכל שלבי ההליך - בהליך רגיל ובהליך הסגרה כאחד. עם זאת, כשם שהאיזון משתנה עם הרשעת הנאשם בהליך הפלילי הרגיל לטובת המשך המעצר, כך הוא המצב גם בעקבות קביעתה של הערכאה המבררת כי העורר הוא בר הסגרה. יש משמעות גם לכך שהערעור על החלטת בית המשפט קמא בהליך העיקרי, קבוע לעוד כשבוע ימים. אציין שעיון במועדים שנקבעו בהליך זה מלמד כי עניינו של העורר נדון בקצב ראוי. נזכיר שוב שעניינו של העורר והחלופה המוצעת נדונו על ידי השופט שהם, תוך התייחסות לטיב העבירות, העונש הצפוי, זיקתו של העורר למדינת ישראל והחשש מהמלטות העורר מאימת הדיון. עוד ניתן משקל לעמדתו השלילית של שירות המבחן ביחס לחלופה שהוצעה.

4. סיכומי של דבר, הערר נדחה.

ניתנה היום, י' באייר התשע"ו (18.5.2016).

ש ו פ ט